

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820200317
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7820200317.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom v Bratislave, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zastúpený: Advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom v C. D., E. XXX, zastúpený JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave, Račianska 66, 2/ D. B., nar. XX.X.XXXX, bytom v C. D., E. XXX, o zaplatenie 17.866,06 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 11C/23/2020 zo dňa 12. októbra 2022

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 11C/23/2020-462 zo dňa 12. októbra 2022.

Žalobca má proti žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) zhora označeným rozsudkom výrokom I. zaviazal žalovaného v 1. rade spoločne a nerozdielne s pôvodne žalovaným v 2. rade zaplatiť žalobcovi sumu 17.866,06 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 50 € od 23.4.2019 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 12.104,40 € od 9.5.2019 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 3.909,86 € od 18.6.2019 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 1.801,80 € od 26.3.2020 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. žalobcovi priznal voči žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom III. žalovanému v 1. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak po zrušení rozsudku č.k. 11C/23/2020–291 zo dňa 21.5.2021 vo vzťahu k žalovanému v 1. rade uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/1/2022 zo dňa 21.4.2022 o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 17.866,06 € s prísl. titulom náhrady poistného plnenia v zmysle § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len zák. č. 381/2001 Z.z.), a to spoločne a nerozdielne od žalovaného v 1. rade ako prevádzateľa motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola škoda spôsobená a žalovaného v 2. rade ako vodiča, ktorý zavinil dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej vznikla škoda na zdraví F. A., nar. XX.X.XXXX. O povinnosti žalovaného v 2. rade zaplatiť žalobcovi sumu 17.866,06 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 50 € od 23.4.2019 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 12.104,40 € od 9.5.2019 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 3.909,86 € od 18.6.2019

do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 1.801,80 € od 26.3.2020 do zaplataenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 11C/23/2020–291 zo dňa 21.5.2021, ktorý vo vzťahu k žalovanému v 2. rade nadobudol právoplatnosť dňa 30.7.2021. Predmetom konania tak zostal žalobou uplatnený nárok už len voči žalovanému v 1. rade.

3. Vykonaným dokazovaním vzal súd za preukázané, že dňa 30.3.2011 došlo k dopravnej nehode stretom motorového vozidla značky Škoda 120L, EČV: G. (ďalej iba motorové vozidlo), ktoré viedol vodič žalovaný v 2. rade, s motocyklom značky Yamaha, EČV: G., ktorý riadil F. A., nar. XX.X.XXXX (ďalej len poškodený). V dôsledku zrážky poškodený utrpel ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dátumu nehody k motorovému vozidlu nebolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v dôsledku čoho vznikla žalobcovi povinnosť plniť poškodenému z poistného garančného fondu. Žalobca poškodenému uhradil poistné plnenie v žalovanej výške a následne si uplatnil právo podľa § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. u žalovaných, ktorí svoj záväzok neuhradili ani čiastočne. Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade si žalobca uplatnil tento nárok titulom jeho zodpovednosti podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) ako prevádzateľa motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda a vo vzťahu k žalovanému v 2. rade titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti podľa § 420 ods. 1 OZ.

4. Z osvedčenia o evidencii motorového vozidla súd zistil, že vlastníkom motorového vozidla EVČ: G. bol od 24.10.2008 žalovaný v 1. rade, ktorý bol zároveň aj držiteľom osvedčenia. Za preukázané vzal z interných dokladov žalobcu aj poskytnuté plnenie poškodenému v žalovanej výške. Z medzitýmneho rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 9C/87/2012-163 zo dňa 11.7.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/314/2017 zo dňa 25.10.2018 vzal súd za preukázané, že žalobca zodpovedá za škodu vzniknutú poškodenému v dôsledku dopravnej nehody dňa 30.3.2011 v rozsahu 40 %. V tomto rozsahu si žalobca uplatnil aj náhradu vyplateného poistného plnenia. Za preukázanú vzal aj tú skutočnosť, že v čase nehody nebolo k motorovému vozidlu uzatvorené povinné zmluvné poistenie v žiadnej poisťovni. Súd tiež zistil, že aj keď žalovaný v 2. rade bol trestne stíhaný pre prečin ublíženia na zdraví a bola na neho podaná obžaloba, rozsudkom Okresného súdu Rožňava v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach bol právoplatne oslobodený spod žaloby pre prečin ublíženia na zdraví, pretože skutok nie je trestným činom. Výsluchom žalovaného v 1. rade a svedka – pôvodne žalovaného v 2. rade vzal za preukázané, že nedošlo k darovaniu motorového vozidla žalovaným v 1. rade svedkovi a svedok si motorového vozidlo iba požičal do doby, kým neopraví svoje vozidlo.

5. Právne posudzoval vec podľa ust. §§ 420 ods. 1, 427 ods. 1, 2, 489, 100, 101 a 517 ods. 2 OZ a podľa §§ 3 ods. 1, ods. 3, 24 ods. 2 písm. b/, 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. a dospel k záveru, že žaloba voči žalovanému v 1. rade je dôvodná v celom rozsahu.

6. Uzavrel, že žalovaný v 1. rade je vlastníkom a prevádzateľom motorového vozidla, prevádzkou ktorého bola spôsobená poškodenému škoda na zdraví, pričom motorové vozidlo nebolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené, a preto náhradu škody v celkovej výške 17.866,06 € plnil žalobca. Žalobcovi vznikol nárok na náhradu vyplateného poistného plnenia v zmysle § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. voči žalovanému v 1. rade ako prevádzateľovi motorového vozidla, ktorý neuzatvoril poistnú zmluvu a ktorý zodpovedá za škodu v zmysle ust. § 427 OZ. Žalovaný v 1. rade preto je v spore pasívne legitímovaný. Rozsah zavinenia žalobcu bol určený právoplatným rozhodnutím súdu v rozsahu 40 %. Keďže nárok nebol ani premlčaný s poukazom na § 101 OZ, lebo trojročná premlčacia doba začala plynúť až dňom nasledujúcim po vyplatení náhrady škody poškodenému, žalobe voči žalovanému v 1. rade v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal ho na plnenie istiny a úrokov tak, ako sú špecifikované vo výroku napadnutého rozsudku, spoločne a nerozdielne s pôvodne žalovaným v 2. rade.

7. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Vychádzajúc z úspechu žalobcu v prvoinštančnom konaní priznal mu náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v 1. rade a vychádzajúc z úspechu žalovaného v 1. rade v odvolacom konaní sp. zn. 6Co/1/2022 priznal mu náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

8. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný v 1. rade z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu voči nemu zamietne a prizná mu náhradu trov celého konania v plnom rozsahu. Vytýkal súdu, že naďalej nevenoval

dostatočnú pozornosť jeho obrane, že predmetné motorové vozidlo daroval žalovanému v 2. rade a že sa s ním dohodol, že bude hradíť všetky náklady na jeho prevádzku vrátane povinného zmluvného poistenia. Nesúhlasil so záverom súdu, že z výpovede svedka vyplýva, že si predmetné motorové vozidlo iba požičal na čas do opravy svojho motorového vozidla a že nešlo o dar. Súd nezohľadnil tú časť jeho výpovede, v ktorej uviedol, že povinné zmluvné poistenie za motorové vozidlo predtým platil a nepovažoval za potrebné prepisovať poisťku na svoje meno. Poistenie bolo naďalej vedené na žalovaného v 1. rade z dôvodu, že mal výhodnejšie poisťné podmienky, keďže mal poistených viacero motorových vozidiel. Žalovaný v 1. rade nemal vedomosť o nezaplatení povinného zmluvného poistenia. Znovu zopakoval, že ani žalovaný v 2. rade nezavinil vznik škody, pretože úplnú vinu na dopravnej nehode mal vodič motocykla – poškodený F. A., o čom svedčí oslobodzujúci rozsudok žalovaného v 2. rade v trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Rožňava pod sp. zn. 1T/120/2011. Žalovaný v 1. rade sa necíti byť zodpovedný za vznik škody poškodenému a nesúhlasí s tým, aby bol zaviazaný spoločne a nerozdielne s pôvodne žalovaným v 2. rade zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu. Výpoveď žalovaného v 2. rade považuje za účelovú v snahe vyhnúť sa zodpovednosti, keďže je bez akýchkoľvek príjmov a majetku a na druhej strane žalovaný v 1. rade je solventný a riadne zamestnaný.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na výsluch žalovaného v 1. rade a svedka (pôvodne žalovaného v 2. rade), z ktorých výpovedí bolo bez pochyb preukázané, že žalovaný v 1. rade bol prevádzateľom motorového vozidla a je pasívne vecne legitimovaný. Aj keď súd v trestnom konaní žalovaného v 2. rade oslobodil spod obžaloby pre prečin ublíženia na zdraví, občianskoprávny súd týmto rozhodnutím nie je viazaný. Občianskoprávna zodpovednosť je koncipovaná širšie ako trestnoprávna zodpovednosť a pre vznik zodpovednosti za škodu podľa OZ sa nevyžaduje, aby škodca svojím konaním zároveň naplnil skutkovú podstatu trestného činu. K tvrdeniu o zavinení škody výlučne poškodeným odkázal na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu sp. zn. 6Co/1/2022 zo dňa 21.4.2022, v ktorom odvolací súd uviedol, že otázka zodpovednosti za škodu bola vyriešená právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/314/2017 zo dňa 25.10.2018, v zmysle ktorého bola určená zodpovednosť žalobcu, a teda aj osôb, za ktoré plnil, v rozsahu 40 % a túto otázku nemôže súd v inom konaní opätovne posudzovať s odkazom na § 228 ods. 1 a § 230 CSP a vychádzať zo záveru, že žalovaný v 2. rade nie je zodpovedný ani čiastočne za vznik škody.

10. Žalovaný v 1. rade zotrval v replike na dôvodoch podaného odvolania a žalobca v duplike zotrval na skutočnostiach uvedených vo vyjadrení k odvolaniu.

11. Ďalšie vyjadrenia v spore vydané neboli.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného v 1. rade ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného v 1. rade nie je možné vyhovieť.

13. Rozsudok je vo vyhovujúcom výroku I. a vo výroku II. o trovách prvoinštančného konania vecne správny, preto ho odvolací súd v týchto výrokoch potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

14. Zároveň odvolací súd potvrdil aj výrok III. o náhrade trov odvolacieho konania (vedeného pod sp. zn. 6Co/1/2022), ktorý preskúmaval ako výrok súvisiaci (§ 379 písm. a/ CSP) a keďže odvolanie podal iba žalovaný v 1. rade, v zmysle článku 16 ods. 3 základných princípov CSP nemohlo byť rozhodnuté v jeho neprospech ani za situácie, že ide o vecne nesprávne rozhodnutie. Trovy odvolacieho konania vedeného pod sp. zn. 6Co/1/2022 sa totiž stali súčasťou prvoinštančných trov a súd prvej inštancie mal o trovách celého konania, t.j. prvoinštančného, ako aj odvolacieho vedeného pod sp. zn. 6Co/1/2022 rozhodnúť jedným výrokom, a to podľa konečného (ne)úspechu v spore, a teda náhradu trov celého konania priznať úspešnému žalobcovi voči neúspešnému žalovanému v 1. rade.

15. Keďže však žalobca proti tomuto výroku III. rozsudku odvolanie nepodal a nemôže byť rozhodnuté nepriaznivejšie pre žalovaného v 1. rade, ktorý opravný prostriedok uplatnil (čl. 16 ods. 3 základných princípov CSP), nemal odvolací súd inú možnosť, než aj tento výrok III. ako vecne správny potvrdiť podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 20. júna 2023 o 9.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 13. júna 2023 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

17. Žalovaný v 1. rade uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP, t.j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

19. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, riadiac sa pritom právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Košiciach v uznesení sp. zn. 6Co/1/2022 zo dňa 21. apríla 2022, rozsudok súd náležite odôvodnil a neboli zistené žiadne porušenia procesných práv ani iná vada konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

20. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky relevantné otázky súvisiace s predmetom konania.

21. Žalovaný v 1. rade v odvolaní v podstatnej časti už len opakuje argumenty uvádzané v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 21.5.2021 č.k. 11C/23/2020-291, s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, a preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

22. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu, v zmysle ktorého žalobca má nárok voči žalovanému v 1. rade na náhradu toho, čo za neho plnil v zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s ust. § 24 ods. 2 písm. b/ cit. zákona vo výške priznanej rozsudkom, keďže žalovaný v 1. rade zodpovedá za škodu v zmysle § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka.

23. Ohľadne vyššie uvedeného záveru správne a podrobné sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje.

24. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného v 1. rade odvolací súd uvádza nasledovné:

25. Predmetom sporu je zaplatenie sumy 17.866,06 € s prísl. titulom náhrady poistného plnenia v zmysle § 24 ods. 7 v spojení s ust. § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. voči žalovanému v 1. rade titulom jeho zodpovednosti ako prevádzateľa motorového vozidla v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka.

26. V konaní bolo sporným, či žalovaný v 1. rade bol prevádzateľom motorového vozidla v čase dopravnej nehody vzhľadom na jeho tvrdenie, že motorové vozidlo daroval pôvodne žalovanému v 2. rade.

27. Súd prvej inštancie po doplnení dokazovania v zmysle pokynov odvolacieho súdu, uvedených v jeho uznesení sp. zn. 6Co/1/2022, dospel k správny záveru, že žalovaný v 1. rade bol vlastníkom a prevádzateľom motorového vozidla v čase dopravnej nehody, z ktorého dôvodu je daná jeho zodpovednosť za škodu vzniknutú prevádzkou motorového vozidla v zmysle § 427 OZ a v nadväznosti na to je daná jeho pasívne legitímácia v tomto spore, v ktorom sa žalobca domáha náhrady poistného plnenia v zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. od toho, kto za škodu zodpovedá.

28. Doplneným dokazovaním nebolo preukázané žalovaným v 1. rade tvrdené uzavretie darovacej zmluvy medzi ním a pôvodne žalovaným v 2. rade. Žalovaný v 1. rade a svedok (pôvodne žalovaný v 2. rade) zhodne uviedli, že žalovaný v 1. rade dal motorové vozidlo do užívania svedkovi z dôvodu, že svedok mal pokazené auto a žalovaný v 1. rade mal k dispozícii dve motorové vozidlá, dohoda nebola časovo obmedzená a jej jedinou podmienkou bolo, že svedok bude uhrádzať všetky náklady spojené s prevádzkou a užívaním motorového vozidla.

29. Žalovaný v 1. rade teda nepreviedol vlastníctvo motorového vozidla na žalovaného v 2. rade a k tomu záveru nemožno dospieť ani na základe tej skutočnosti, že svedok si svoje motorové vozidlo neopravil. Žalovaný v 1. rade motorové vozidlo svedkovi iba požičal a zhodne tieto skutočnosti uviedol aj svedok. Žalovaný v 1. rade, ako aj svedok pritom chápali rozdiel medzi požičaním a darovaním, ako to súd zistil pri ich výsluchu.

30. Prevádzateľ, ktorý požičal inému motorové vozidlo, ostáva prevádzateľom motorového vozidla, a tým aj zodpovedným za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky (porovnaj R 70/1969), preto žalovaný v 1. rade, aj keď v čase dopravnej nehody motorové vozidlo nepoužíval, neprestal byť jeho prevádzateľom a je teda zodpovedným za škodu v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka.

31. Vychádzajúc z vyššie uvedeného záveru, žalobca má nárok aj voči žalovanému v 1. rade na náhradu toho (poistného plnenia), čo za neho plnil v zmysle § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s ust. § 24 ods. 2 písm. b/ citovaného zákona vo výške priznanej rozsudkom, teda v rozsahu, v akom bola zodpovednosť žalobcu za túto škodu ustálená právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/314/2017 zo dňa 25.10.2018. V zmysle tohto rozsudku zodpovednosť žalobcu, a teda aj osôb, za ktoré plnil, bola určená v rozsahu 40 % a túto otázku nemôže súd v inom konaní opätovne posudzovať (§ 228 ods. 1, § 230 CSP) a vychádzať zo záveru, že žalovaný v 2. rade nie je zodpovedný ani čiastočne za vznik škody, ako to namieta opätovne v odvolaní žalovaný v 1. rade.

32. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalovaného v 1. rade, že škodu nezavinil a necíti sa byť zodpovedným za vznik škody, odvolací súd poukazuje na úpravu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov podľa § 427 až § 431 OZ, ktorá je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, a teda zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Subjektom zodpovednosti za škodu podľa § 427 OZ je osoba vykonávajúca dopravu a iný prevádzateľ dopravného prostriedku (motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzkovateľ lietadla). Tejtó zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

33. Podstatným z hľadiska zodpovednosti žalovaného v 1. rade teda bolo, že v čase dopravnej nehody bol prevádzateľom motorového vozidla, čo v konaní po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 21. mája 2021 bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané.

34. V súlade s výpoveďou žalovaného v 1. rade a svedka je aj listinný dôkaz - osvedčenie o evidencii motorového vozidla EVČ: G., z ktorého vyplýva, že vlastníkom motorového vozidla a držiteľom osvedčenia bol žalovaný v 1. rade od 24.10.2008.

35. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s čl. 16 ods. 3 základných princípov CSP potvrdil vrátane výrokov o trovách konania.

36. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V tomto odvolacom konaní bol žalovaný v 1. rade neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi. Odvolací súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania voči žalovanému v 1. rade v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

37. Žalovaný v 2. rade nebol stranou sporu v odvolacom konaní, preto odvolací súd o jeho trovách (ktoré mu ani nevznikli) nerozhodoval.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).